

hjælp ved administrationen af de pågældendes indtægter og udgifter. Pengeinstitutterne vil ikke alene kunne sørge for indbetalingen af skatterne, men vil også kunne give skatteyderne gode råd med hensyn til beregningen af skatten, således at skatteyderen gennem forudbetalingen kan sikre sig mod ubehagelige overraskelser på grund af stigende indtægter. Vi ønsker den nuværende adgang til forudbetaling af skat udvidet.“

Finansministeren gav ved 1. behandling udtryk for villighed til en belysning af de rejste spørgsmål, men han mente, at det var „svært at se, hvordan en sådan valgfri skatteordning nærmere skal udformes. Det kan næppe være tanken, at de skatteydere, der vælger at gå over til nyordningen, skal slippe for den skat, de ellers skulle have betalt efter den gældende ordning. Tanken er vel snarere den, at skatteyderen ved at vælge den nye ordning skal have øget adgang til forudbetaling af skat. Men efter de gældende regler kan man som bekendt kun forudbetale skat, der allerede er pålignet. Hvis denne begrænsning ophæves, skulle skatteyderne altså med bistand fra pengeinstitutterne finde frem til en skat, der svarede til den løbende indtægt. Det kan imidlertid blive svært nok. En sådan opgørelse forudsætter bl. a. kendskab til, hvilke af skattelovgivningens mange fradrag skatteyderen er berettiget til. Det må også tages i betragtning, at forudbetaling i ét år nedbringer skattefradraget i et eller flere følgende år. Pengeinstitutterne må derfor tage hensyn til, hvordan skatteyderens indkomst og beskatningsforhold vil udvikle sig i de følgende år. Da man hverken kender indtægterne eller beskatningsreglerne i fremtiden, kan der let opstå overraskelser, og de kan blive særdeles ubehagelige for den enkelte skatteyder på grund af den høje marginalskat, vi har som følge af skattefradragetsreglen. Under alle omstændigheder tror jeg ikke, en sådan ordning vil blive særlig enkel. Den vil snarere gøre vor i forvejen ikke særlig overskuelige skatteordning en tak mere indviklet.“

Også fra anden side stillede man sig — uanset hvad der eventuelt kunne komme ud af sagen — velvillig til at se på forslaget i et udvalg. Efter forhandlingens slutning blev et sådant da også nedsat med det resultat, at hele udvalget indstillede forslaget til vedtagelse med de ovenomtalte ændringer.

Ved 2. (sidste) behandling vedtoges forslaget til folketingsbeslutning i den ændrede affattelse med 97 stemmer mod 1 (Niels Westerby), idet Poul Dam og endnu et medlem afholdt sig fra at stemme.

7. Folketingsbeslutning om foranstaltninger mod inflationen. (Af *Henry Christensen, Poul Hartling* og *Kristen Østergaard*). [A. sp. 1775. C. sp. 359].